شنبه ۱۳ آبان ۱۳۹۶، ۱۵ صفر ۱۴۳۹، ۴ نوامبر ۲۰۱۷، سال پانزدهم، شماره ۳۹۴۶

Info@etemadnewspaper.ir

اعتماد

info@etemadnewspaper.ir
www.etemadnewspaper.ir
آیین نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه اعتماد را در سایت بخوانید

صاحب امتیاز و مدیرمسوول: الیاس حضرتی
جانشین مدیر مسوول و رییس شورای سیاستگذاری: بهروز بهزادی
سردبیر: سیدعلی میرفتاح
معاون اجرایی: حجت طهماسبی
مشاور مدیر مسوول: محمد حضرتی
رئیس سازمان آگهی ها: علی حضرتی
نشانی: خیابان ستارخان، خیابان کوثر دوم، بن بست مینو
تلفن خانه: ۶۶۱۲۴۰۲۵-۶۶۱۲۴۰۲۴ ■ نمابر: ۶۶۱۲۴۰۲۱
توزیع: نشر گستر امروز ■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰
چاپ: نشر روز تاب ■ تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۶

اذان ظهر: ۱۱/۴۸ ■ غروب آفتاب: ۱۷/۰۶ ■ اذان مغرب: ۱۷/۲۵ ■ اذان صبح فردا: ۵/۰۵ ■ طلوع آفتاب فردا: ۶/۳۰

تلنگر

اثر دیگری خلق کنیم

انتشار و بازنشر ویدئو خداحافظی دردناک دو دختر اصفهانی در گروه‌های مختلف در راستای ادای دین شهروند-خبرنگاری، روی دیگری هم دارد؛ آخرین تحقیقات نشان می‌دهد خودکشی برخلاف دیگر مشکلات روانی، ویژگی سرایت‌پذیری دارد و می‌تواند زمینه‌ساز خودکشی برخی افراد دیگر شود. این همان واقعیت ترسناکی است که سال ۱۹۶۲ بعد از انتشار خبر خودکشی مرلین مونرو، با پوشش رسانه‌ای گسترده، آمار خودکشی امریکا را ۱۲ درصد افزایش داد. بعد از آن سال ۱۹۹۴ و در جریان خودکشی کرت کوبین، آمار خودکشی به دلیل رعایت اصول درست پوشش رسانه‌ای کاهش یافت و به «اثر کوبین» معروف شد. برای یک بار هم شده به انتشار یا بازنشر تصاویر خودکشی نه بگوییم و اثر دیگری خلق کنیم.

شوکران نوش

باران همه تو

من که به دریاش زدم تا چه کنی با دل من
تخت تو و ورطه تو ساحل و توفان همه تو
ای همه دستان ز تو و مستی مستان ز تو هم
رمز نیستان همه تو، راز نیستان همه تو
همتی ای دوست که این دانه ز خود سر بکشد
ای همه خورشید تو و خاک تو، باران همه تو

حسین منزوی

تخته سیاه

تغییر دلخوش؛ کاهش قیمت سکه

انگار پاییز قرار نیست از راه برسد. با اینکه روز جمعه دمای هوا یک درجه ناقابل کاهش پیدا کرده بود، اما هوای شنبه باز هم خبر از همان ۲۲ درجه در بالاترین و ۱۴ درجه در پایین‌ترین حالت دارد. قیمت زنده دلار نسبت به چند روز گذشته فرق چندانی نداشته و چهار هزار و چهل و پنج تومان اعلام شده، یورو اروپا چهار هزار و هفتصد و هشتاد و پنجاه تومان و هر گرم طلای ۱۸ عیار همان صد و بیست و چهار هزار تومان باقی مانده است. شاید تنها تغییر دلخوش کننده قیمت سکه بهار آزادی باشد که با اندکی کاهش به یک میلیون و دویست و هفتاد و نه هزار تومان رسیده است. آخرین خبرها هم حاکی از آن است که در هفته گذشته، سهم هر تهرانی از آلاینده‌ها ۱/۵ کیلوگرم محاسبه شده که در نوع خود عدد ناسالمی به نظر می‌رسد.

در حاشیه، در متن

بالفور و زیباکلام

علی شکوهی

هزاران فلسطینی در همین پنجشنبه در شهر رام‌الله به مناسبت یکصدمین سالگرد صدور اعلامیه بالفور تظاهرات کردند. همزمان نخست‌وزیر انگلیس در جلسه پارلمان این کشور و در آستانه صدمین سال انتشار اعلامیه بالفور گفت «افتخار می‌کند کشورش نقشی در تشکیل رژیم صهیونیستی داشته است.»

با خواندن این خبر به یاد مواضع دکتر صادق زیباکلام درباره نقش نداشتن انگلیس در تولد اسراییل افتادم. او در کتاب «تولد اسراییل» سعی دارد نقش انگلیس را در ایجاد اسراییل بسیار کمرنگ کند و در فصل آخر آن کتاب می‌نویسد: «از میان مجموعه عواملی که در فاصله ۱۸۹۷ تا ۱۹۴۸ تاثیرات مستقیم و موثری روی به وجود آمدن یک کشور مستقل یهودی در فلسطین گذارد از دو عامل باید نام برد: نفوذ یهودی‌ها در امریکا و به روی کار آمدن نازی‌ها در آلمان. البته در ایران بسیاری به عکس، این نظر را داشته و معتقدند که مهم‌ترین عامل در به وجود آمدن کشور یهود، سیاست انگلستان بود؛ از سال ۱۹۱۷ به بعد یعنی از مقطعی که در جریان جنگ جهانی اول آن کشور توانست با شکست امپراتوری عثمانی، حاکمیت فلسطین را به دست گیرد. به زعم آنان از این مقطع بود که عملا تشکیل کشور اسراییل رقم خورد. واضح است که این نظریه خیلی درست نیست.» در حالی که هم اسراییلی‌ها و هم فلسطینی‌ها و هم انگلیسی‌ها و هم امریکایی‌ها خوب می‌دانند که مهم‌ترین عامل تشکیل دولت اسراییل در سرزمین فلسطین، انگلیس است ولی نمی‌دانم چرا آقای زیباکلام اصرار دارد نقش انگلیس را در ایجاد اسراییل، فرعی جلوه دهد و حتی نادیده بگیرد؟ فلسطین در آن زمان تحت‌الحمایه انگلیس قرار داشت. اعلامیه بالفور که از آن به عنوان سرآغاز تاسیس دولت صهیونیستی اسراییل در سرزمین فلسطین یاد می‌شود، در ۲ نوامبر ۱۹۱۷ خطاب به والتر روچیلد، نماینده یهودی عضو مجلس عوام انگلستان نوشته شد و طی آن بالفور، وزیر امور خارجه انگلیس نظر مساعد دولتش برای تشکیل دولتی یهودی در سرزمین فلسطین را اعلام کرد. از آن پس آنقدر ارتش انگلیس در فلسطین ماند تا مهاجرت یهودیان به فلسطین و توان مهاجران برای در اختیار گرفتن این سرزمین افزایش یابد. اسراییلی‌ها ممنون انگلیسی‌ها هستند و کاری به تحلیل زیباکلام ندارند.

گردون

ابراهیم عمران

اصل مساوات

طی چند روز اخیر، یکی دو خبر شاید تلگرام و اینستاگرام پسند؛ نقل این شبکه‌ها شده بود؛ تا حدی که تلویزیون هم کوشید از قافله عقب نماند و به سبک و سیاق خود، نقبی کوتاه از این رهگذر برای مخاطبینی بزند که با اصل و تحلیل خبر از قبل، ذهن و دیدگاه‌شان انباشته شده بود... یکی از این خبرها برخورد آقای قرائتی با «دوستدار لنز دوربین» بود و دیگری هم نحوه پوشش «نوید محمدزاده» در فرش قرمز یکی از فیلم‌هایش. در اولی و در بخش خبری که جمع اعدادش «پنجاه» می‌شود؛ به آقای دوربینی نزدیک به یک ربع وقت داد تا هرچه دلش خواست از مشتاقی و مهجوری‌اش به دوربین بگوید. آنچه موجب سیاه شدن این صفحه شده، همان بحث زمان دادن به طرفین هر خبری است که کماکان رعایت چندانی در رادیو و تلویزیون ما نمی‌شود. وقتی خبری در جامعه منتشر می‌شود لامحاله اصل اول «چرایی» به وجود آمدن و در حقیقت علت‌العلل هر خبری است و هیچ نهاد و بنگاه خبری نمی‌تواند به اندازه رادیو و تلویزیون در شرح و تفسیر آن بکوشد و این سعی و تلاش اگر در آن رعایت مساوات نشود؛ ره به مقصود نخواهد برد. این حق هر فرد حقیقی و حقوقی است که در صورت واقع شدن خبری درباره‌اش، فرصت پاسخگویی و در حقیقت «ابهام‌زدایی» از خویش را داشته باشد... حال این نگره را در مورد خبر دیگر که پوشش نامناسب بازیگر مورد مداقه قرار دهیم؛ به دوگانگی کرداری این رسانه بیشتر پی می‌بریم. سخن در له و علیه فردی در اینجا نیست و آنچه مورد کنکاش است همان خبر و «بعد از خبر» در این موارد است. به‌راستی چه می‌شود اگر در زمانی نه به اندازه زمان داده شده به آقای دوربینی به نوید محمدزاده هم وقتی داده می‌شد تا در مورد نوع پوشش پرسش برانگیزش، گپی بزند. این دو نمونه شاید اجتماعی، مشتی از خرواری است که در موارد سیاسی و اقتصادی و فرهنگی هم می‌توان مابه‌ازاهایی داشته باشد که خرده و ایراد به تلویزیونی گرفت که می‌تواند در بستری منصفانه به فرهنگ‌سازی بهتری بپردازد و یک طرفه تفسیر و تحلیل نداشته باشد در بزنگاه‌های خبر دهی خاص... حال با انبوه شبکه‌های موجود، اگر دلیل آورده شود که زمان ندارند برای این مسائل دم دستی (حال اگر دم دستی است، چرا پخش می‌شود) جوابی است ناموجه که امید است با دقت بیشتری در مسوولان خبر، این تفکر اصلاح شود که نقض غرض افزون‌تری برای خبرسازان حاصل نشود که خود بحثی است دامنه‌دار.

تیتر مصور | ترامپ

جمال رحمتی

در همین حوالی

کاوه فولادی‌نسب

آرایش یا آمایش، مساله این است

ایران در مصرف لوازم آرایشی جزو نخستین کشورهای دنیاست و در سرانه مطالعه جزو آخرین‌ها؛ گزاره ساده و شفافی است، و البته دردناک. مساله اما به همین جا ختم نمی‌شود. این یک خبر است، یک نشانه، مشتی نمونه خروار. یک شاخص فرهنگی هم هست. امروز روز در این حوالی مهم نیست چه چیزی در چنته داشته باشی، مهم این است که چگونه به نظر بیایی. این، دیگر فقط دردناک نیست، ترسناک هم هست. از شاملو وام بگیرم: هراس من باری همه از زیستن در سرزمینی است که در آن ارزش صورت‌ها، از بهای سیرت‌ها افزون باشد. وقتی ریش جای ریشه را گرفت، وقتی آنها که کار روبنایی می‌کنند آمدند بالا و هر کس کار زیربنایی کرد، خودش هم رفت زیر، وقتی آمار مهم شد و محتوا بی‌ارزش، همین می‌شود که شده. اما -آه- بازی به این جا ختم نمی‌شود. این کیفیت ظاهرسازانه به همه امور و حوزه‌ها سرایت می‌کند؛ از صدر تا ذیل. مملکت پر می‌شود از مدیرانی که بیشتر از اینکه به فکر آمایش باشند، سودای آرایش دارند. مدام روبان قرمز قیچی می‌کنند و کاری هم ندارند که بعدها چه خواهد شد. مهم این است که آنها با بیلان خوبی میزشان را به سوی منصب‌های رفیع‌تر ترک کنند. رییس شورای شهر تهران گفته خط ۷ مترو، برای تجهیز ۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ تومان بودجه لازم دارد. و این خطی است که هنوز ۵ ماه هم از افتتاحش نگذشته. حالا که آقای قالیباف و اعضای شوراهای سوم و چهارم چهارگوشه تشک شهرداری و شورا را بوسیده‌اند و رفته‌اند، نقد عملکردشان چندان فایده‌ای ندارد. هدف این نوشته بیشتر یادآوری این نکته است که جامعه ایرانی -مردم و مسوولان- با سرعت زیادی دارد به سمت سطحی شدن حرکت می‌کند؛ ترکیبی از ظاهربینی و ظاهرسازی. دیالکتیک توقع ظاهربینانه مردم و مدیریت تبلیغاتی و ظاهرسازانه سیاسیون هم مدام به این امر دامن می‌زند. نتیجه چنین دیالکتیک قناسی، مثلا در حوزه شهری، دوطبقه شدن کاریکاتوروار بزرگراه صدر و تولد خط مترویی ناقص‌الخلقه و احداث زیرگذری مجهول‌الهویه و ضدشهر در چهارراه ولیعصر تهران است. (به بهانه تعطیلی خط ۷ مترو، از مثال‌های شهری استفاده کردم، وگرنه -زبان آدم می‌سوزد- این رشته سر دراز دارد و به مدیریت شهری محدود نمی‌شود.) ما نیاز به تامل بیشتری داریم. همه ما قبل از اینکه از در خانه برویم بیرون، نگاهی به سرووضع‌مان می‌اندازیم. به‌هرحال مهم است. کی می‌تواند بگوید نیست؟ اما خب، لازم و حتی مرجح است که توجهی هم به درون داشته باشیم: ذهنیات و خیالات و باورهای‌مان، نظام ارزشی‌ای که برای خودمان تعریف کرده‌ایم. آرایش خوب است، قبول. ان‌الله جمیل و یحب الجمال. بد، این است که فقط به ظاهر توجه کنیم، فقط توسعه کالبدی را به رسمیت بشناسیم، فقط آمار تولید کنیم و از کارهای پایه‌ای، از آمایش و آماده‌سازی بسترها، از بلندمدت فکر کردن و از توسعه ساختاری و زیربنایی فاصله بگیریم. همین‌هاست که ایران را به جامعه‌ای کوتاه‌مدت تبدیل کرده. بالاخره یک روزی، ما باید تکلیف‌مان را با این مساله روشن کنیم. و کاش این روز، وقتی از راه برسد که زیادی دیر نشده باشد.

کرگدن‌نامه

سیدعلی میرفتاح

فراسوی رقابت سیاسی

سیزدهم آبان نه‌تنها روز دانش‌آموز است بلکه مناسبت‌های دیگری را در حافظه دارد. مهم‌ترین‌شان تسخیر سفارت امریکاست که بر داخل و خارج ایران تاثیر گذاشت و نسبت ما را با دنیا عوض کرده. نمایشی و برای تشریفات نیست که روزنامه‌ها هر سال به آبان که می‌رسند پرونده «لانه» را رو می‌آورند و با مصاحبه و مقاله حمله به سفارت امریکا و گروگانگیری را وامی‌کاوند. در این ماجرا حقایقی نهفته است که فهم‌شان کمک می‌کند تا موقعیت امروز را بشناسیم. اما متاسفانه این بازگشت به گذشته خالی از غرض نیست و معمولا آمیخته با سیاسی‌کاری است. چون غرض آمد، هنر پوشیده شد... نیز، گاهی بازخوانی تاریخی را با دعواهای امروز درمی‌آمیزیم. در واقع خیلی‌ها در مناسبت سیزدهم آبان مترصد فرصتی هستند که از دانشجویان سابق/ مسوولان لاحق اعتراف به اشتباه بگیرند و آنها را از نظر سیاسی و روانی تحت فشار قرار دهند تا از گذشته خود عذر بخواهند و مثلا از امیرانتظام و دوستانش که در این ماجرا آسیب دیدند، حلالیت بطلبند. توبه و عذرخواهی فی نفسه جزو فضایل اخلاقی به حساب می‌آیند اما در تحلیل سیاسی فایده‌ای ندارند، اعتباری هم برای کسی نمی‌آورند. شوربختانه سیزدهم آبان تبدیل به تصفیه حساب سیاسی هم شده است. برای اینکه فلان جریان سیاسی بتواند حال اصلاح‌طلبان را بگیرد، سریع، پرونده بالا رفتن از دیوار سفارت را روی میز می‌گذارد و ماجراجویی دانشجوها را مطرح می‌کند. یک اتفاق دیگر هم در این میان می‌افتد که بیش از آنکه ارزش سیاسی/ تاریخی داشته باشد جنبه روانی دارد. خیلی از دست‌اندرکاران لانه برای اینکه شانه از بار ملامت خالی کنند، سفت و سخت از کار خود دفاع می‌کنند و صفر تا صد کار خود را ضروری و مهم برمی‌شمرند. مادامی که ما نتوانیم تاریخ را فراسوی نیک و بد مرور کنیم و نتوانیم منافع ملی را از تمنای فردی و جناحی منتزع کنیم از مرور تاریخ هم بهره‌ای جز رقابت و مقابله نمی‌بریم. اتفاقات تاریخی را نباید به مناسبات قدرت تقلیل داد و از آنها بهره‌برداری جناحی کرد. خصوصا اتفاقی به این عظمت که مسیر تاریخی انقلاب و نظام را تغییر داده، چیزی نیست که بشود با اغراض سیاسی رازش را دریافت. خوب یا بد، این طرفی یا آن طرفی، موافق یا مخالف این قضیه مهم است و اگر نتوانیم حقیقتش را تمام و کمال دریابیم، نمی‌توانیم مناسبات امروزی را دریابیم.

70″	تخفیف نقدی (ریال)
70KU7970	۳۰,۰۰۰,۰۰۰

65″	تخفیف نقدی (ریال)
65KU7970	۴,۰۰۰,۰۰۰

55″	تخفیف نقدی (ریال)
55MS9995	۵,۰۰۰,۰۰۰
55MS8985	۳,۰۰۰,۰۰۰
55KS8985	۳,۰۰۰,۰۰۰
55MU7995	۲,۵۰۰,۰۰۰
55MU7980	۲,۰۰۰,۰۰۰
55MU7975	۲,۵۰۰,۰۰۰
55KU7975	۲,۵۰۰,۰۰۰
55MU7970	۲,۰۰۰,۰۰۰

55″	تخفیف نقدی (ریال)
55KU7970	۲,۰۰۰,۰۰۰
55M6975	۲,۰۰۰,۰۰۰
55M6970	۲,۰۰۰,۰۰۰
55M6965	۲,۰۰۰,۰۰۰
55K6965	۲,۰۰۰,۰۰۰
55M6960	۲,۰۰۰,۰۰۰
55K6960	۲,۰۰۰,۰۰۰
55M5890	۲,۰۰۰,۰۰۰
55K5890	۲,۰۰۰,۰۰۰

50″	تخفیف نقدی (ریال)
50MU7970	۲,۰۰۰,۰۰۰
50KU7970	۲,۰۰۰,۰۰۰

49″	تخفیف نقدی (ریال)
49KU7975	۴,۰۰۰,۰۰۰
49M6975	۱,۷۵۰,۰۰۰
49M6970	۱,۷۵۰,۰۰۰
49M6965	۱,۷۵۰,۰۰۰
49K6965	۱,۷۵۰,۰۰۰
49M6960	۱,۷۵۰,۰۰۰
49K6960	۱,۷۵۰,۰۰۰
49M5950	۱,۷۵۰,۰۰۰
49K5950	۱,۷۵۰,۰۰۰

48″	تخفیف نقدی (ریال)
48M5850	۱,۲۵۰,۰۰۰
48K5850	۱,۲۵۰,۰۰۰

43″	تخفیف نقدی (ریال)
43KU7970	۱,۰۰۰,۰۰۰
43M6960	۷۵۰,۰۰۰
43K6960	۷۵۰,۰۰۰
43M5890	۷۵۰,۰۰۰
43K5890	۷۵۰,۰۰۰
43M5850	۷۵۰,۰۰۰
43K5850	۷۵۰,۰۰۰

40″	تخفیف نقدی (ریال)
40M5950	۱,۵۰۰,۰۰۰
40K5950	۱,۵۰۰,۰۰۰
40M5890	۱,۵۰۰,۰۰۰
40K5890	۱,۵۰۰,۰۰۰
40M5850	۱,۰۰۰,۰۰۰
40K5850	۱,۰۰۰,۰۰۰

www.samservice.com
www.samsung.com/iran

شرکت می‌تواند بدون اطلاع قبلی، اقدام به توقف جشنواره برای تمام یا یکی از مدلها نماید – طراحی و مشخصات ممکن است بدون اطلاع قبلی تغییر کند – برای اطلاع از شرایط حتما به سایت سام سرویس مراجعه فرمایید

سام سرویس
فقط با ضمانت
۸۲۵۵-۰۲۱